

Karta opisu zajęć (syllabus)

Nazwa kierunku studiów	ARCHITEKTURA KRAJOBRAZU
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Rysunek i rzeźba 3 Drawing and sculpture 3
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,28/0,72)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr sztuki Magdalena Niścior
Jednostka oferująca moduł	Katedra Architektury Krajobrazu
Cel modułu	Kontynuacja praktyki rysunku artystycznego i architektonicznego. Ćwiczenia mają na celu dalsze uwrażliwienie studentów na aspekty plastyczne otaczającej rzeczywistości z naciskiem na komunikację wizualną. Studenci doskonalą umiejętności pozwalające na rysunkowe przedstawienie swoich projektów.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Doskonalenie i systematyzowanie wiedzy o zasadach rysunku perspektywicznego, wymiarowanie na podstawie perspektywy, podział przestrzeni w perspektywie.
	W2. Zaawansowane zrozumienie wpływu waloru i światłocienia na elementy kompozycji rysunku i rzeźby.
	W3. Poznanie technik rysunku barwnego.
	W4. Zasady prawidłowego mierzenia z obserwacji, określania skali i relacji przestrzennych.
	Umiejętności:
	U1. Zdolność do uchwycenia i odwzorowania trójwymiarowości rysunku za pomocą waloru, kreski, waloru i światłocienia przy pomocy zdobytej wiedzy.
U2. Student potrafi stosować złożone zasady perspektywy w praktyce, wymiarować w perspektywie oraz tworzyć wiarygodne w skali podziały przestrzenne.	

	<p>U3. Potrafi rozwijać własny warsztat artystyczny, wybrać i zastosować właściwą technikę do pracy twórczej i projektowej.</p>
	<p>Kompetencje społeczne:</p>
	<p>K1. Umiejętność opowiadania o swojej pracy, argumentacji dotyczącej wyboru kompozycji, techniki czy tematu pracy rysunkowej.</p>
	<p>K2. Przygotowanie do kreatywnej pracy z klientem. Student potrafi wykonać poprawne rysunki odręczne w oparciu o zdobytą wiedzę i doświadczenie niezbędne w komunikacji wizualnej.</p>
	<p>K3. Nabycie świadomości własnego rozwoju i znaczenia sztuki.</p>
	<p>K4. Zdolność krytycznej oceny posiadanej wiedzy i umiejętności.</p>
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Treści programowe modułu	<ol style="list-style-type: none"> 1. Poznanie nowych materiałów i przyborów rysunkowych (rysunek barwny). 2. Doskonalenie metod pomiaru skali i proporcji obiektów podczas rysowania martwej natury, krajobrazu, architektury. 3. Umiejętne zastosowanie zasad prostej perspektywy jedno lub dwu-zbieżnej. Student umiejętnie rozróżnia i rozwija pracę nad kompozycjami o kilku punktach zbiegu. 4. Elementy budowy obrazu i narracji plastycznej, tworzenie spójnej i harmonijnej kompozycji. 5. Szybkie szkice – nauka sprawnego rysowania i rozwijania obserwacji i notacji przestrzeni. 6. Rysunek krajobrazowy i architektoniczny z obserwacji (zajęcia plenerowe). 7. Wykonanie małej formy przestrzennej za pomocą ogólnodostępnych materiałów. <p>Studentów obowiązuje wykonanie prac rysunkowych i rzeźbiarskich zgodnie z treściami modułu oraz kontynuowanie zadanych ćwiczeń w domu.</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ducki J., Rokosza J., Rylke J., Skalski J. 2011. Rysunek odręczny dla architektów krajobrazu. Wyd. SGGW, Warszawa; 2. Franzblau W., Gałek M., Uruszczak M. 2012. Podstawy rysunku architektonicznego i krajobrazowego. Wyd. „Atropos”; 3. Friend T. 2010. Podręcznik rysunek i malarstwo najważniejsze techniki. Wyd. Arkady; 4. Yves L., Rysunek w perspektywie. 2012. Wyd.

	Arkady; literatura dodatkowa: 1. Civardi G. Rysunek przewodnik po sztuce rysowania. 2011. Wyd. K.E. Liber; 2. Loomis A. Creative Illustration. 2012. Wyd. Titan Books.														
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład wprowadzający z prezentacją multimedialną, objaśnienie, przegląd prac, ćwiczenia stacjonarne, zajęcia terenowe.														
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Korekty indywidualne podczas każdego z zajęć oraz konsultacji. Zaliczenie na podstawie teczki prac (rysunków).														
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Średnia arytmetyczna ocen z prac rysunkowych 80% Zaangażowanie 10% Zastosowanie się do uwag i korekt 10%.														
Bilans punktów ECTS	<table border="0"> <tr> <td>Liczba godzin kontaktowych</td> <td>Pkt ECTS</td> </tr> <tr> <td>Ćwiczenia laboratoryjne</td> <td>30 1,2</td> </tr> <tr> <td>Konsultacje</td> <td>2 0,08</td> </tr> <tr> <td>Liczba godzin niekontaktowych</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Finalizacja prac po korekcie</td> <td>10 0,4</td> </tr> <tr> <td>Przygotowanie do przeglądu</td> <td>8 0,32</td> </tr> <tr> <td><u>Razem punkty ECTS</u></td> <td>50 2,0</td> </tr> </table>	Liczba godzin kontaktowych	Pkt ECTS	Ćwiczenia laboratoryjne	30 1,2	Konsultacje	2 0,08	Liczba godzin niekontaktowych		Finalizacja prac po korekcie	10 0,4	Przygotowanie do przeglądu	8 0,32	<u>Razem punkty ECTS</u>	50 2,0
Liczba godzin kontaktowych	Pkt ECTS														
Ćwiczenia laboratoryjne	30 1,2														
Konsultacje	2 0,08														
Liczba godzin niekontaktowych															
Finalizacja prac po korekcie	10 0,4														
Przygotowanie do przeglądu	8 0,32														
<u>Razem punkty ECTS</u>	50 2,0														
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	<p>Udział w zajęciach laboratoryjnych 30 godz. – 1,2 pkt ECTS</p> <p>Udział w konsultacjach związanych z przygotowaniem do zaliczenia 2 godziny – 0,08 pkt ECTS</p> <p><u>W sumie 1,28 pkt ECTS</u></p>														
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>W1 - AK_W01 W2 - AK_W01, AK_W05 W3 - AK_W01, AK_W05 W4 - AK_W01, AK_W05 U1 - AK_U02 U2 - AK_U02 U3 - AK_U02, AK_U12 K1 - AK_K05 K2 - AK_K03 K3 - AK_K01 K4 - AK_K05</p>														